

- 5) proponowaną wysokość nagrody;
6) uzasadnienie.

§ 7. Globalna suma proponowanych nagród nie może przekroczyć wysokości kwoty ustalonej przez Prezesa CUS dla danego województwa (§ 2 ust. 2).

§ 8. Listę osób wyróżniających się w aparacie centralnym ustala Prezes CUS.

§ 9. Listy wyróżniających się komisja wojewódzka wraz z protokołem posiedzenia przesyła do Prezesa CUS do zatwierdzenia.

§ 10. Prezes CUS zatwierdza listy wyróżniających się w granicach ustalonego funduszu nagród.

§ 11. Fundusz nagród administrowany jest centralnie przez Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji (Departament Budżetowo-Gospodarczy).

§ 12. Treść niniejszego regulaminu powinna być podana do wiadomości ogółu pracowników zatrudnionych w akcji skupu.

§ 13. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1951 r.

1216

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 października 1951 r.

w sprawie warunków kontynuowania specjalnych umów ubezpieczenia na życie.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o zmianie ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 258) zarządza się, co następuje:

§ 1. W stosunku do specjalnych umów ubezpieczenia na życie, zawartych przez uczestników Społecznego Funduszu Oszczędnościowego — fundusz C w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 sierpnia 1948 r. o zasadach specjalnych umów ubezpieczenia na życie oraz o warunkach i sposobie zaliczania składek z tytułu tych umów na poczet rocznych wkładów oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 301), mają zastosowanie z dniem 1 lipca 1951 r. odpowiednie ogólne warunki ubezpieczenia na życie, obowiązujące w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych dla normalnych ubezpieczeń.

§ 2. W celu utrzymania ubezpieczeń w mocy ubezpieczający powinni wpłacać Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych należne od 1 lipca 1951 r. składki w wysokości oznaczonej w polisach.

§ 3. Dla ubezpieczających, których ubezpieczenie było w mocy w dniu 30 czerwca 1951 r., a którzy nie opłacą całkowicie lub częściowo składek za okres od dnia 1 lipca 1951 r. do dnia 31 marca 1952 r., mieć będą zastosowanie następujące przepisy specjalne:

- a) odpowiedzialność Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych na wypadek śmierci ubezpieczonego w granicach przewidzianych ogólnymi warunkami ubezpieczeń na życie trwa do dnia 31 marca 1952 r.;
- b) dla ubezpieczających, którzy wznowią opłacanie składek najpóźniej od 1 kwietnia 1952 r. i ubezpieczenie swoje będą kontynuować, końcowy termin ubezpieczenia i opłacenia składek Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przedłuży o okres, za który składki nie były opłacone.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 1951 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1217

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 1 września 1951 r.

w sprawie przekazania uprawnień Ministra Przemysłu Ciężkiego do wydawania decyzji co do potrzeby zastosowania normy dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

W związku z pkt 13 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uprawnienia Ministra Przemysłu Ciężkiego, przewidziane w pkt 13 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314), co do potrzeby zastosowania normy dodatkowej dla pracowników jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego bądź centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — przekazuje się na:

- 1) naczelnym dyrektorów:
 - a) centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego,
 - b) central handlowych i central zaopatrzenia,
 - c) instytutów naukowo-badawczych;
- 2) dyrektorów urzędów i przedsiębiorstw bezpośrednio

podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego — na każdego w zakresie jego właściwości.

2. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania w przypadkach, w których przydział dodatkowej normy zaludnienia odnosi się do mieszkań znajdujących się na terenie m. st. Warszawy.

§ 2. Stwierdzenie potrzeby zastosowania normy dodatkowej następuje przez wystawienie zaświadczenia, wydanego w wyniku:

- 1) złożenia indywidualnego podania zainteresowanego pracownika, wniesionego w związku z posiadaniem mieszkania przekraczającego obowiązujące w danej miejscowości normy zaludnienia;
- 2) ubiegania się o przydział mieszkania;
- 3) wszczęcia z urzędu postępowania przed władzą kwaterekową I instancji, odwoławczą komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową.

§ 3. 1. Zaświadczenie, wymienione w § 2, zawierać powinno dokładne określenie stanowiska pracownika, stopnia służbowego i rodzaju wykonywanej pracy.

2. Wydanie zaświadczenia nastąpić powinno po uprzednim zbadaniu wszelkich istotnych okoliczności uzasadniających jego wydanie.

§ 4. 1. Za zajęcia wymagające stałej lub dodatkowej pracy w domu należy uważać w pierwszym rzędzie takie funkcje kierownicze, zawodowe lub naukowe, z którymi związana jest konieczność samodzielnych studiów i samodzielnych opracowań naukowych, technicznych, dydaktycznych bądź publicystycznych.

2. Z funkcji kierowniczych o innym charakterze niż wymienione w ust. 1 uwzględniać należy tylko takie wypadki, w których szczególna odpowiedzialność za kierowanie przedsiębiorstwem lub zakładem wymaga pełnej dyspozycyjności pracownika, niezależnie od normalnych godzin pracy.

§ 5. O ile w wyniku toczącego się postępowania przed władzą kwaterunkową I instancji, odwoławczą

komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową ujawnione zostaną okoliczności świadczące o braku warunków zastosowania normy dodatkowej, pomimo posiadania przez zainteresowanego zaświadczenia wymienionego w § 2, na uzasadniony wniosek władzy, przed którą postępowanie się toczy, zgłoszony za pośrednictwem właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — decyzje stwierdzające potrzebę zastosowania dodatkowej normy będą rewidowane przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

§ 6. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do mieszkań pracowniczych i służbowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. K. Zemaitis

1218

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 25 września 1951 r.

w sprawie zatwierdzenia „Instrukcji o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym“.

Na podstawie art. 1 i 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Instrukcję o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym“, stanowiącą oddzielny załącznik do niniejszego zarządzenia. Załącznik ten w formie broszury jest do nabycia w „Wydawnictwach Komunikacyjnych“, Warszawa, ul. Kazimierzowska 52.

§ 2. Postanowienia „Instrukcji o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym“ obowiązują następujących użytkowników pojazdów samochodowych: władze i urzędy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe, centrale i związki spółdzielcze, spółdzielnie, związki, stowarzyszenia i korporacje publiczne oraz inne instytucje użyteczności publicznej, korzystają

jące z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział, wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, jak również przedsiębiorstwa, działające na podstawie zezwoleń lub koncesji na zarobkowy przewóz osób i towarów z wyjątkiem użytkowników pojazdów samochodowych, należących do władz i oddziałów wojskowych.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 września 1950 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym (Dz.T. i Z.K. Nr 28, poz. 224) oraz zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1950 r. w sprawie zmiany instrukcji o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym (Dz.T. i Z.K. Nr 39, poz. 316).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki

1219

ORZECZENIE Nr 62 MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 7 sierpnia 1951 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 lit. A i B i ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 62 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212)

o r z e k a s i ę:

na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa 21 firm wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te zostały umieszczone w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych w Monitorze Polskim na podstawie zarządzenia Ministra Informacji i Propagandy oraz we właściwych dziennikach urzędowych — na podstawie zarządzeń przewodniczących komisji wojewódzkich i Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw.

Co do przedsiębiorstw, umieszczonych w załączniku pod lp. 1—12, nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami; co do przedsiębiorstw, umieszczonych w załączniku pod lp. 13—21, po przeprowadzeniu postępowania, określonego w powołanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadły postanowienia Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosków o wydanie orzeczenia o przejęciu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, ulegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych pra-